

कामजित- सर्व हृदका कामनाहरूबाट पर

बापदादाले आफ्नो सानो र श्रेष्ठ सुखी संसारलाई देखिरहनु भएको छ। एकातर्फ छ धेरै ठूलो असार संसार। अर्कातर्फ छ यो सानो सुखी संसार। यो सुखी संसारमा सदा सुख-शान्ति सम्पन्न ब्राह्मण आत्माहरू छन् किनकि पवित्रता, स्वच्छताको आधारमा यो सुख-शान्तिमय जीवन बनेको छ। जहाँ पवित्रता वा स्वच्छता हुन्छ त्यहाँ कुनै पनि दुःख अशान्तिको नाम निशान हुँदैन। पवित्रताको किल्ला भित्र यो सानो सुखी संसार छ। यदि पवित्रताको किल्ला बाहिर संकल्पबाट पनि गयो भने दुःख वा अशान्तिको प्रभाव अनुभव गर्नेछौ। यो बुद्धि रूपी पाउ किल्ला भित्र रह्यो भने संकल्प त के स्वप्नमा पनि दुःख अशान्तिको लहर आउन सक्दैन। अलिकति पनि दुःख र अशान्तिको अनुभव हुन्छ भने अवश्य कुनै न कुनै अपवित्रताको प्रभाव छ। पवित्रता केवल कामजित जगतजित बन्नु, यो मात्र होइन। तर काम विकारको वशमा सर्व हृदका कामनाहरू पनि हुन्छन्। कामजित अर्थात् सर्व कामनाहरूको जित किनकि कामनाहरूको अनेक विस्तार छ। कामना एउटा हुन्छ वस्तुहरूको, अर्को हुन्छ- व्यक्तिद्वारा हृदको प्राप्तिको कामना। तेस्रो- सम्बन्ध निर्वाह गर्दा पनि हृदको कामनाहरू अनेक प्रकारका उत्पन्न हुन्छन्। चौथो- सेवा भावनामा पनि हृदका कामनाहरूका भाव उत्पन्न हुन्छन्। यी चारै प्रकारका कामनाहरूलाई समाप्त गर्नु अर्थात् सदाको लागि दुःख अशान्तिलाई जित्नु हो। अब आफूले आफैलाई सोध- यी चारै प्रकारका कामनाहरूलाई समाप्त गरेको छु? कुनै पनि विनाशी वस्तुले यदि बुद्धिलाई आफूतर्फ आकर्षित गर्छ भने अवश्य कामनाको रूपमा लगाव भयो। रोयल रूपमा शब्दलाई परिवर्तन गरेर भन्छौ- इच्छा छैन तर अच्छा (राम्रो) लाग्छ। चाहे वस्तु होस् वा व्यक्ति होस् तर कसै प्रति पनि विशेष आकर्षण छ, त्यही वस्तु वा त्यही व्यक्ति नै राम्रो लाग्छ भने त्यहाँ कामना छ। इच्छा छ। सबै राम्रो लाग्छ- यो यथार्थ हो। तर यो नै मात्र राम्रो लाग्छ- त्यो हो अयथार्थ। यो इच्छाको रोयल रूप हो। चाहे कसैको सेवा राम्रो लाग्छ, कसैको पालना राम्रो लाग्छ, कसैको गुण राम्रो लाग्छ, कसैको मेहनत राम्रो लाग्छ, कसैको त्याग राम्रो लाग्छ, कसैको स्वभाव राम्रो लाग्छ तर राम्रोको सुगन्ध लिनु वा राम्रो स्वयंमा धारण गर्नु अलग कुरा हो तर यो राम्रो भएको कारणले यिनै राम्रो लाग्छ- यो भन्नु पनि इच्छामा परिवर्तन भएको हो। यो कामना हो। जसले गर्दा उसले दुःख र अशान्तिको सामना गर्न सक्दैन। एक हुन्छ राम्रोको पछाडि आफूलाई राम्रो बन्नबाट बञ्चित गर्नु। अर्को हुन्छ- दुस्मनीको कामनाले पनि तल ल्याउँछ। एक हुन्छ प्रभावित हुने कामना। अर्को हुन्छ कसैसँग वैर वा ईर्ष्या भावनाको कामना। यसले पनि सुख र शान्तिलाई समाप्त गरिदिन्छ। सदा मन हलचलमा आइरहन्छ। प्रभावित हुने लक्षण लगाव र झुकाव हो। त्यसो त ईर्ष्या वा दुस्मनीको भावको निशानी हुन्छ- जिद्दि गर्नु अनि सिद्ध गर्नु। दुवै भावमा कति शक्ति, कति समय खतम गर्छौ, यो थाहा हुँदैन। दुवैले धेरै नोक्सान गर्छन्। स्वयं पनि परेशान र अरूलाई पनि परेशान बनाउनेवाला। यस्तो स्थितिको समयमा यस्ता आत्माहरूको यो नारा हुन्छ- दुःख लिनु र दुःख दिनु नै छ। जेसुकै होस् तर यो गर्नु नै छ। यो कामना त्यस समयमा बोल्छन्। ब्राह्मण आत्माले बोल्दैन, त्यसैले के हुन्छ- सुख र शान्तिको संसारबाट बुद्धि रूपी पाउ बाहिर निस्कन्छ, त्यसैले यी रोयल कामनाहरू माथि पनि विजयी बने। यी इच्छाहरूबाट पनि इच्छा मात्रम् अविद्याको स्थितिमा आउनु छ।

यो जुन संकल्प गर्छौ दुवै भावमा- मैले यो कुरा गरेर नै देखाउँछु भन्ने, कसलाई देखाउने? बाबालाई वा ब्राह्मण परिवारलाई? कसलाई देखाउने? यस्तो सम्झ- यो गरेर देखाउँछु होइन, गिरेर देखाउँछु भनेको हो। यो कुनै चटक हो र, गरेर देखाउने! गिर्ने कुरा देखाउने कुरा हुन्छ र! यो हृदको प्राप्तिको नशा- मैले सेवा गरेर देखाउँछु। मैले नाम कमाएर देखाउँछु, यस्ता शब्दलाई चेक गर- के रोयल हुन्? भन्छौ सिंहको भाषा तर बन्छौ बारगो। जसरी आजकल कसैले सिंहको, कसैले हात्तिको, कसैले रावणको, कसैले रामको अनुहार लगाउँछन् नि। त्यसैले यो मायाले सिंहको अनुहार लगाइदिन्छ। मैले यो गरेर देखाउँछु, यो गर्छु, तर यस्तोमा मायाले आफ्नो वशमा पारेर बारगो बनाइदिन्छ। मै-पन आउनु अर्थात् कुनै न कुनै हृदको कामनाको वशीभूत हुनु हो। यस्तो भाषा युक्तियुक्त बोल र भावना पनि युक्तियुक्त राख। यो होशियारी होइन, हरेक कल्पमा सूर्यवंशीबाट चन्द्रवंशी बन्नको लागि हार खानु हो। कल्प-कल्प चन्द्रवंशी बन्नु नै पर्छ। त्यसैले यो हार भयो कि होशियारी भयो? त्यसैले यस्तो होशियारी नदेखाऊ। न अभिमानमा आउनु छ, न अपमान गर्नु छ। दुवै भावनाले शुभ भावना शुभ कामनाबाट टाढा पुर्याइदिन्छ। त्यसैले

चेक गर- थोरै संकल्प मात्र पनि अभिमान वा अपमानको भावना रहेको त छैन? जहाँ अभिमान र अपमानको भावना हुन्छ त्यहाँ कहिल्यै पनि कोही पनि स्वमानको स्थितिमा स्थित हुन सक्दैन। स्वमानले सर्व कामनाहरूबाट किनारा गरिदिन्छ र सदा सुखको संसारमा, सुखको शान्तिको झुलामा झुलिरहने छौ। यसलाई नै भनिन्छ सर्व कामनाजित, जगतजित। त्यसैले बापदादाले हेरिरहनु भएको थियो सानो सुखी संसारलाई। सुखको संसारबाट आफ्नो स्वदेशबाट पराई देशमा बुद्धि रूपी पाउद्वारा किन जान्छौ? पर-धर्म, परदेश दुःख दिनेवाला हुन्। स्वधर्म स्वदेश सुख दिनेवाला हुन्। सुखका सागर बाबाका बच्चा हौ, सुखको संसारका अनुभवौ आत्मा हौ। अधिकारी आत्मा हौ त्यसैले सदा सुखी र शान्त रहने गर। बुझ्यौ!

देश-विदेशका दुवै स्नेही बच्चाहरू आफ्नो घर अथवा बाबाको घरमा आफ्नो अधिकार लिनको लागि पुगेका छौ। त्यसैले अधिकारी बच्चाहरूलाई देखेर बापदादा पनि खुशी हुनुहुन्छ। जसरी खुशीमा आएका छौ त्यस्तै सदा खुशी रहने विधि हो- यी दुवै कुरालाई संकल्पबाट पनि त्याग गरेर सदाको लागि भाग्यवान बनेर जानु। भाग्य लिन आएका छौ तर भाग्य लिँदा लिँदै यदि मनको कुनै पनि कमजोरीले उड्तीकलामा विघ्न रूप बनेको छ, त्यसलाई छोडेर जानु। यो छोड्नु नै लिनु हो। अच्छा।

सदा सुखको संसारमा रहने, सर्व कामनाजित, सदा सर्व आत्माहरू प्रति शुभ भावना र शुभ कामना राख्ने, श्रेष्ठ आत्माहरूलाई, सदा स्वमानको सीटमा स्थित रहने विशेष आत्माहरूलाई बापदादाको याद-प्यार एवं नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

२०७६ चैत्र ३० आइतबार १२-०४-०२० ओम् शान्ति अव्यक्त वापदादा रिभाइज २५-१२-८५ मधुबन

मधुरताद्वारा कडा जमिन लाई मधुर बनाऊ

आज बडा भन्दा बडा बाबा, ग्रेण्डफादर आफ्ना ग्रेण्ड चिल्ड्रेन अति प्यारा बच्चाहरूसँग मिल्न आउनु भएको छ। ग्रेट-ग्रेट ग्रेण्ड फादर ब्रह्मा भनेर गायन गरिएको छ। निराकार बाबाले साकार सृष्टिको रचनाको निमित्त ब्रह्मालाई बनाउनु भएको छ। मनुष्य सृष्टिका रचयिता भएका कारणले मनुष्य सृष्टिको यादगार वृक्षको रूपमा देखाइएको छ। बीज गुप्त हुन्छ, पहिला दुई पात, जसबाट फेद निस्कन्छ। त्यही वृक्षको आदिदेव आदि देवी माता पिताको स्वरूपमा वृक्षको जरा ब्रह्मा निमित्त बन्नुहुन्छ। उहाँद्वारा ब्राह्मणको फेद प्रकट हुन्छ र ब्राह्मणको फेदबाट अनेक शाखाहरू उत्पन्न हुन्छन्। त्यसैले ग्रेट-ग्रेट ग्रेण्ड फादर ब्रह्मा भनेर गायन गरिएको छ। ब्रह्माको अवतरण हुनु अर्थात् खराब दिन खतम भएर राम्रा दिन सुरु हुनु हो। रात खतम भएर ब्रह्मा महर्त सुरु हुन्छ, वास्तवमा हो ब्रह्मा मुहूर्त, भनाइमा ब्रह्म मुहूर्त आउँछ। ब्रह्माको बुजुग रूप देखाइएको छ। ग्रेण्ड फादर निराकारी बाबाले ग्रेण्ड चिल्ड्रेनलाई यति सौगात दिनुहुन्छ जुन २१ जन्म सम्मको लागि खाइरहने छौ। दाता पनि हुनुहुन्छ भने विधाता पनि हुनुहुन्छ। ज्ञान रत्नले थाली भरी भरी दिनुहुन्छ। शक्तिहरूको गोल्डेन उपहार अनौगिन्ती स्वरूपमा दिनुहुन्छ। गुणहरूका गहना बाकस भरी भरी दिनुहुन्छ। कति श्रृङ्गारका बाकस छन् तिमीहरूसँग! सधैं नयाँ-नयाँ श्रृङ्गार गर्यौ भने पनि अनगिन्ती छन्। यो उपहार सदा साथमा जानेवाला हो। त्यो स्थूल उपहार त यहाँ नै रहन्छ तर यो साथमा जान्छ। यति ईश्वरीय उपहारले सम्पन्न हुनेछौ जुन पछि कमाउने दरकार नै पर्दैन। उपहारले नै खाइरहने छौ। मेहनतबाट छुट्ने छौ।

सबै विशेष क्रिसमस डे मनाउन आएका हौ नि। बापदादाले क्रिसमस डे भन्नुहुन्छ। क्रिसमस डे अर्थात् मधुरताको दिन। सदा मीठो बन्ने दिन। मीठो नै धेरै खान्छन् र ख्वाउँछन् नि। मुख मीठो त केही समयको लागि हुन्छ तर स्वयं नै मीठो बन्थौ भने सदा मुखमा मधुर बोली रहन्छ। जसरी मीठो खानाले र ख्वाउनाले खुशी हुन्छन् नि, त्यसैगरी मधुर बोलीले स्वयंलाई पनि खुशी बनाउँछ र अरूलाई पनि खुशी बनाउँछ। त्यसैले सदा यसबाट सर्वको मुख मीठो बनाउँदै रहनु। सदा मीठो दृष्टि, मीठो बोली, मीठो कर्म होस्। यही क्रिसमस डे मनाउनु हो। मनाउनु अर्थात् बन्नु। कसैलाई पनि दुई घडी मीठो दृष्टि देऊ। मीठो बोली बोल्थौ भने मात्र पनि त्यो आत्मालाई सदाको लागि भरपुर गरिदिन्छौ। यो दुई घडीको मधुर दृष्टि, बोलीले त्यो आत्माको सृष्टि परिवर्तन गरिदिन्छौ। यी दुई मधुर बोली सदाको लागि परिवर्तन गर्न निमित्त बन्नेछन्। मधुरता यस्तो विशेष धारणा हो जसले कडा धरतीलाई पनि मधुर बनाई दिन्छ। तिमीहरू सबैलाई पनि परिवर्तन हुने आधार बाबाका दुई मधुर बोली नै थिए नि? मीठे

बच्चे, तिमी शुद्ध आत्मा हौ। यी दुई मधुर बोलीले नै परिवर्तन गरिदिएको हो नि। मीठो दृष्टिले परिवर्तन गरिदियो। त्यसैगरी मधुरताद्वारा अरूलाई पनि मधुर बनाऊ। यसरी मुख मीठो बनाऊ। बुझ्यौ- क्रिसमस डे मनायौ नि! सदा यी सौगातहरूले आफ्नो झोली भरपुर गर्यौ? सदा मधुरताको सौगातलाई साथमा राख्नु। यसैबाट सदा मीठो बनेर मीठो बनाउनु छ। अच्छा!

सदा ज्ञान रत्नले बुद्धि रूपी झोली भर्ने, सदा सर्वशक्तिहरूबाट शक्तिशाली आत्मा बनेर शक्तिहरूबाट सदा सम्पन्न बन्ने, सर्व गुणहरूका गहनाले सदा श्रृङ्गारिएका श्रेष्ठ आत्माहरूलाई, सदा मधुरताले मुख मीठो बनाउने प्यारा बच्चाहरूलाई बापदादाको याद-प्यार एवं नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

अव्यक्त बापदादाको कुमारहरूसँग भेटघाट:- कुमार अर्थात् तीव्रगतिले अगाडि बढ्ने। रोकिने, चल्ने रोकिने, चल्ने यस्तो होइन। जस्तोसुकै परिस्थिति होस् तर स्वयंलाई शक्तिशाली आत्मा सम्झेर अगाडि बढ्दै रहनु। परिस्थिति वा वायुमण्डलको प्रभावमा आउनेवाला होइन। आफ्नो श्रेष्ठ प्रभाव अरूमाथि पार्नेवाला। श्रेष्ठ प्रभाव अर्थात् रूहानी प्रभाव। अर्को होइन। यस्ता कुमार हौ? परीक्षा आउँदा हल्लिनेवाला त होइनौ? परीक्षामा पास हुनेवाला हौ नि! सदा हिम्मतवान हौ नि? जहाँ हिम्मत हुन्छ त्यहाँ बाबाको मदत त हुन्छ नै। हिम्मत बच्चे मदत बाबा। हरेक कार्यमा स्वयंलाई अगाडि राखेर अरूलाई पनि शक्तिशाली बनाउँदै जाऊ।

कुमार हौ नै उड्ती कलावाला। जो सदा निर्बन्धन हुन्छन् उनीहरू नै उड्ती कलावाला हुन्छन्। त्यसैले निर्बन्धन कुमार हौ। मनको पनि बन्धन नहोस्। यस्ता सदा बन्धनलाई समाप्त गरेर निर्बन्धन बनेर उड्तीकला भएका कुमार हौ? तिमी कुमारहरूले आफ्नो शरीरको शक्ति र बुद्धिको शक्ति दुवैलाई सफल गरिरहेका छौ? लौकिक जीवनमा आफ्नो शरीरको शक्तिलाई र बुद्धिको शक्तिलाई विनाशकारी कार्यमा लगाइरह्यौ। अब श्रेष्ठ कार्यमा लगाउनेवाला भयौ। हलचल मच्याउनेवाला होइन। शान्ति स्थापना गर्नेवाला भयौ। यस्ता श्रेष्ठ कुमार हौ? कहिलेकाहीँ लौकिक जीवनको संस्कार बाहिर त आउँदैन? अलौकिक जीवन भएका अर्थात् नयाँ जन्म लिएका हौ। त्यसैले नयाँ जन्ममा पुरानो कुरा रहँदैन। तिमीहरू सबै नयाँ जन्म लिएका श्रेष्ठ आत्मा हौ। कहिल्यै पनि आफूलाई साधारण नसम्झिएर शक्तिशाली सम्झ। संकल्पमा पनि हलचलमा नआउनु। यस्तो प्रश्न त गर्दैनौ- व्यर्थ संकल्प त आउँछन्, के गर्ने? भाग्यवान कुमार हौ। २१ जन्म भाग्य खाइरहने छौ। स्थूल सूक्ष्म दुवै कमाईबाट छुट्ने छौ। अच्छा।

बिदाइको समयमा याद-प्यार:- सबै देश-विदेश दुवैतर्फका बच्चाहरूको यस विशेष दिनका लागि कार्ड पनि पाएँ, पत्र पनि पाएँ र याद पनि पाएँ। बापदादाको मीठा भन्दा मीठा बच्चाहरूलाई यस बडा दिनमा सदा मधुरताले श्रेष्ठ बन र श्रेष्ठ बनाऊ- यही वरदानको साथमा स्वयं पनि वृद्धि प्राप्त गर्नु र सेवालाई पनि वृद्धिमा ल्याउँदै रहनु छ। सबै बच्चाहरूलाई बडा बाबाको धेरै धेरै याद-प्यार एवं स्नेहभरि बधाई छ। गुडमर्निङ्ग छ। सदा स्वीट बन्ने बधाई छ।

वरदान:- सहन शक्तिद्वारा अविनाशी र मधुर फल प्राप्त गर्ने सर्व स्नेही भव
सहन गर्नु मर्नु होइन, बरू सबैको दिलमा स्नेहले जिउनु हो। जस्तोसुकै विरोधी होस्, रावण भन्दा पनि तेज होस्, एक पटक होइन दस पटक सहन गर्न परोस् तैपनि सहनशक्तिको फल अविनाशी र मधुर हुन्छ। केवल यो भावना नराख कि मैले यति सहन गरें त्यसैले यसले पनि केही गरोस्। अल्पकालको फलको भावना नराख। दयाको भाव राख- यही हो सेवा भाव। सेवा भाव हुनेले सर्वको कमजोरीलाई समाहित गर्छन्। त्यसको सामना गर्दैनन्।

स्लोगन:- जुन कुरा बित्यो त्यसलाई भुल, बितेको कुराबाट शिक्षा लिएर पछिको लागि सदा सावधान रहने गर।

सूचना:- भोलि नयाँ साल २०७७ सोमबार